

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 25.07.2019թ. թիվ 1909634470 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<04>> 11 2019թ. 17-13- 8926

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Հակոբ Հակոբյանի 73087-19 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Արցախի Հանրապետության Մարտակերտի շրջանի Գ.Նժդեհի փողոցի 25 տան բնակիչ Հակոբ Հակոբյանը դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին մասին թիվ 1909634470 որոշումը՝ նշելով, որ գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը վարչական ակտը բեկանելու հիմք չի կարող հանդիսանալ՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Դիմումատուն ըստ էության ընդունում է Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին մասին թիվ 1909634470 որոշման իրավաչափությունը և այն վիճարկում է միայն իրավախախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարած լինելու հիմքով:

Դիմումատուն նշել է, որ կնոջ հետ միասին ծայրահեղ անհրաժեշտությունից ելնելով 2019թ. հունիսի 4-ին ժամը 22:13-ին Արցախի Հանրապետություն մեկնելու նպատակով MERCEDES-BENZ մակնիշի 73RR073 հաշվառման համարանիշի ավտոմոբիլով Գեղարքունիք մարզի Կարճաղբյուր գյուղի ավտոճանապարհի հատվածում ստիպված է եղել գերազանցել է սահմանված արագությունը, քանի որ օձի խայթոցի պատճառով իր որդուն՝ Անդրանիկ Հակոբյանին, անհրաժեշտ է եղել արյուն փոխներարկել, իսկ իր կնոջ արյան խումբը համընկնում է իր որդու արյան խմբի հետ:

<<Ռուբեն Հայրապետի Բազիյանի>> անվան Մարտակերտի շրջբուժմիավորում ՓԲԸ-ի թիվ 367 գրության համաձայն՝ 2008թ. ծնված Անդրանիկ Հակոբի Հակոբյանը 04.07.2019թ. ժամը 21:25-ին դիմել Մարտակերտի շրջբուժմիավորում ՓԲԸ բուժ.օգնություն ստանալու նպատակով, ախտորոշվել է ծախս ոտնաթաթի օձի խայթոց, **սակայն արյան փոխներարկում չի կատարվել:**

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Նույն օրենսգրքի 252 հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Այսպիսով, վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել դիմումատուի կողմից ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումները ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը՝ **անբավարար փաստական ապացույների պատճառով**, հետևաբար վիճարկվող որոշումը բեկանման ենթակա չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին մասին 25.07.2019թ. թիվ 1909634470 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հակոբ Հակոբյանին:

Ե.Կարապետյան